

Milan Koch

Chemické básně /1974/

Dva somráci ze Spolany

Ten děj se ve Spolaně odehrál
když chlór s větrem na babu si hrál.
Jednoho žlutého dne
u uschlého stonku lne
si řekli dva pro legraci
že vyserou se na práci.

Ten první Tam jmenoval se
a sloužil ďáblu na ocase.
Svědčil o tom jeho šat
že létá často na sabat.
Neměl domov žádný
a od lihu byl vadný.

Náhrdelník zdobil jeho krk
v dlouhých vlasech bílý brk
žádná pýcha žádný hněv
říkal že má modrou krev.
V nohavicích do zvonu
sekal dívkám poklonu.

Ten druhý jmenoval se Asi
a měl také dlouhé vlasy
nečekal až přijdou lepší časy.
Vyžrané zuby šílené oko
kupoval si často čoko.

Nosil stále jedno tričko
tělo měl jak měkké íčko
žádná křídla žádná síla
choval se jak lesní víla.
Měl svého kamaráda hodně rád
často kvůli němu se chtěl prát.

Tak spolu šli dva životem
žádný z nich nebyl pilotem.
Dlouho do noci vedli hovory
mysleli na to jak ujedou na hory.

Pak přišla chvíle krásná
pro ně však nebyla spásná.
Stoupili si na silnici
mysleli na černou pivnici.

Pod horami z ledovců
potkali pět lovců
ve svých snech
už neměli pech.

Ti lovci byli ďáblové
a strašný volové.
Přiblblé hlavy v ruce pistole
hnali je do práce přes pole.

Zapadl měsíc hvězdičky
vánice zpívala písničky
ledovec tiše zavrčel
žádný z nich do práce nepřišel.

Otrava plynem svatým neškodí
život se nesnadno odhodí
když krásný je
člověk se snadno opije.

V černé kronice píší pak
v Spolanských novinách
že Tam a Asi nebyli
pro tento svět plný zmatených vět
jen mrtví se mohou uvidět.

Na sídlišti v Neratovicích

Padla!

Dělníci se belhají ze směny na směnu

někteří to mají daleko

nasedají na kola & pionýry

do spartaků & státních autobusů z latexu

Starý motorák přijíždí z Kralup

Idiot ze stříže pozoruje ženský zadek dírou po suku

na nádražním hajzlu

Absentéři se zpíjejí v přilehlém pajzlu

Ženy v domácnosti suší sedadla do aut na balkonech v zamlženém slunci

V Labi plují obrovští pulci

stromy na sídlišti nevrhají stíny protože tam žádné nevyrostly

lehký váněk se toulá ve vzdálených lánech zakrnělo obilí

Stará pragovka přiváží do moderní samoobsluhy kyslíkové bomby

Senilní závodní lékař se dělá chytrým před simulantem

Kurvy na ubikacích mažou karty a pak jdou za amantem

Starý gauč si to plahočí komínem

S životem hospodaří pracák

Z dále je slyšet vlak z kvasinek

Čas pere si to sám

Věřím v roztok

ve výkazy bahna a srandy

po chemičce prochází se dandy

Učedník na intru si několikrát vzdychne

celý zmatený čeká na soumrak a na propustku

přijde k němu fantasticky mrtvý kamarád

s nízkou objemovou vahou v nehořlavém textilu

pozve ho na gastronomický večírek

plný léčivých slečinek

a noc bude temná

Kaučuk Kralupy

Z pryskyřice oblohy se snáší pigment
ruce jsou těžké jako cent
sekretářka kouří cigarety Kent
Z cisteren tryská kyselina octová & mravenčí
na atomické modely
za příplatek pracuje se i v neděli
aby pracovní síly neklely
Vulkanické nohy změkčují mozkovou hmotu
aby obyvatelé v kulturním domě nebo kulturní době pískali si jednu notu
v akci „Z“ při odvozu šrotu
Supercentrifugy koncentrují boží dech v alkáliích
v strašlivých fekáliích
Těkavé extrakce mléčné šťávy expedují se v bakteriích
a biftekují na nádvoří jarní trávy
čtyřicet tun snové lávy
na správný polymer
Kaučuk splnil plán to je slávy
Z JZD vyhánějí krávy
Otevřený řetězec sjíždí po symetrále
na kádřované vysokomolekulární srce pana Krále
U bunkru je cedulka: „Nechodte už dále“
Cechmistr píše výplatu
a tu dostává
zezadu
gumovou hadicí za krk – pomsta
K provozu H přijíždí sanitka
mezi očumujícími vzniká panika
z obinadla odvíjí se nitka
to přijela ošetřovatelka Jitka
Bude to ještě dlouho trvat než vynesou otráveného do vozu?
z celého života
pro lepší orientaci

Laborantka

Oči elektrolyserů se žlutým bělmem čistí optické sklo Smrti
na okraji rtuti
je leděn z acetylenu & chemlonu
a organokovy jsou sloučeniny alkylů s kovy
na okraji neznámé modifikace pláči černé vdovy
Ventilátory polykají množství bacilů magickými slovy
Ve hmotě mozkové kde ukryti jsou floutkové
slitiny alkoholu a žloutkového bolu
klesají někam dolů
křemennými absorberý
kde ruce a nohy z rudy gumy a roztaveného olova
lisují výpočty na Těnělejevský tepelný systém
nitrosklerotickým listem
V metyloranži nehtů rozlitých po stole
pod střechou s azbestovými plachetkami
na pekelném topeništi středočeského kraje
Z kyseliny dusičné vystupuje endotermická dívka v bílém plášti
plná platinové zášti
Přístupuje k zrcadlu v kanceláři provozářů
a líčí si tvář z močoviny Lučavkou královskou
pak vystupuje na ještěrku bez atomové váhy
dýchá kyanovodík a odjíždí s prémiei a bílým fosforem
po kapsách
do kina oxidace
k sirovodíkovému nekonečku
po rozkládající se cestě na kterou padá uhelný déšť
a svítí bauxitové hvězdy & syntetická slunce nepřetržité velkovýroby
superfosfátu citů
jako hovězích hitů

Chemická svatba

Sloní zuby drtí zrní
křivule se plní
Cherubové pozvedají kříže nad nebeský krb
Mlhoviny se převalují po sluncích prvního pohybu
Adonai! Adonai!
Vše se vlní
vše dýchá
stará babka pod kostelem kýchá
dva čtrnáctiletí řízkové dělají šlehačku z nitroglycerinu
bílé stíny z uhlí
černé stíny z vápna
vyrobily čarodějné tetky
v patnácti jsem kouřil Letky
teď sedím v acetonu za tlaku 10 atmosfér
před očima spousta ionto-sfér
páry v sušáku jsou sklizeny magickými vizemi Na nebi i na zemi
po modrých ulicích teče žíla
Má kůže je vydělávána teplotou -200° Celsia
Do fosforeskujícího dispečinku nastupuje vakuum
přízrační prezidenti fantazie
aztécké oči sléváren
nevymalované stěny a špinavá okna kanceláří
Je měsíc září
vzduch krystalizuje mimo loutkový čas
starcům vypadává poslední šedý vlas
Patentuji se do sytiče
množství spotřebované energie činí 5300 kilokalorií
do baňky je slito 5 milionů tragických árií
teoretický výtěžek je spíše přítěžek
Hudba se line z čerpadel od vodárny
Zlato pokrývají ledoví elementy
polystyrénový závazek z kybernetického území
miliardy odpadových trubek
těžkejch jako bejk
flotily lidského osudu
exotická leštěná drť
pečivo z klišu a vysychavého oleje
a výjimečné netušené nedostatky
molekulové zmatky
a v digestoři se asi vznáší duch
je cítit pekelný puch
pekelné motorové pily
mučí jenom chvíli
uši brní
zuby trnou
tělo se svíjí na skřipci
vědci zůstanou slepci
Dostávám se do racionální odstředivky
lepší se na mne čínské dívky
má nálada je saponátová

Ó patrone!
prosakuje mnou Sojuz 14
20 kosmonautů opouští mé hormony
ocitají se na oběžné dráze malého mozku
a 412 mogulů útočí na jejich pozice
Chci znormalizovat své vztahy k vesmíru
chci vynaložit maximální úsilí
je mi slibován optimismus a vláda nad sebou
jakýsi stav vidění
milionhlavá sloučenina kroužící amuletem vesmíru
jemnou vzpomínkou absolutna která je přítomná ve vlnách srdcí
unikajících z prostoru Vědomí pro samu podstatu kosmu
do hor a do snu
Naleznu útočiště?
které přistává nasáváno měkkým povrchem nezničitelné tekutiny
zakalené světelným izotopem mé vlastní mimořádné touhy
která upletla na sebe past již v předchozím oživení
Jsem v transu nutném k oživení nadřazené struktury
Led hraje karty pod nehty u nohou
žaludek tráví nezralé hrušky
v přítmí tiše tepe srdce
tvář je deformována zvukem
Chci do toho vložit diagnózu
chci být oplodněn a věčně rozkvétat
Strašidelně zářící tekutina se vaří a přetéká z misky
chci ji přijmout
chci ji ochutnat
chci ji vyzkoušet ale ihned
Cítím oheň na prsou
buď její vůle nebo moje
Zelený svit v očích na stěně sklepení mě
přitahuje jako magnet o deseti pólech
něco ve mně ožívá z utváření pojmu mého Já
které není žádné Já
z kvítečků větou negace
mé Já nemá síly Já pracuje s fikcí s Já
funkcí výživy
vzhledem k lidskému věku
pro mé já přesným údajem je tušení
a trosky vesmíru se pohybují v mé duté normalnosti
oddělené od mračen uhlovodíků
zrychlením mého těžce dýchajícího těla
délkou devíti loktů krále Oga
podivuhodným černým tajemstvím zubů moudrosti
dvaasedmdesáti řečmi synagog harmonie
krychlickým pohybem louhových planet
špendlíkovými hlavičkami duchových sil
protož Věčný Vesmír není věčný
ale živou vírou ukřižovaného gymnofofa
zpívajícího Kavi marného volání
nad svinutou svou myslí
pokrytou fialovými známkami v podobě trnů

Jsem oteklý
a Veliký Dozorce Vesmíru
pláče nad jedním já z myriády žádajících a zoufajících jeho Já
pláčem který se podobá inhalaci vzájemně se ničících vagín
Jsem tělo obrostlé vlasy vitamínů
má hmota je nepatrná ve srovnání s mým zmítáním
Může má exploze vysvětlit příliš fantastické odstíny Života?
Mohu vystopovat vrcholek kráteru který do mě nezapadá?
Podaří se mi být... Být očitým svědkem
paprskovitě vyvrácených a poválených dotyků s Ním?
Stromy bez větví se podobají mému tělu
slabý vítr se dotýká jeho povrchu jeho úlomků jeho nepatrnosti
Dotyk těla může zbavit iluze
Smyšlená vlákna povolují
...šepot vzdechy vysoko pode mnou
v atmosféře
vysoké táhlé zvuky nejdou ze mne
určicná tkáň usiluje o paměť
můj hlas se přidává k chorálu
jsem zkratkově přidělen do oválu
všechna ústa otevřená tajemnou dynamikou k menstruaci
skrytou v dolním konci mléčné dráhy
očekávají slovo těžce kapající z mlčícího torza vesmíru
Chci se ho dotknout kvůli kýči ve mně
ale následek může být havárie
Kdo je tak silný aby riskoval kýč v sobě?
Jsem jako bublina na peřejích
nemohu obejmout antihmotu
svatou vždycky svatou
skutečnost své duše která se otvírá
neznámo kde
v paprscích svatého požehnání
když jsem bičován čarami pro styk tohoto světa s tímto světem
která zaznamenává zřetelné otřesy
veselých liduprázdných atomů bohů

Oslnivě rudá kovová mříž zabraňuje tomu abych padl do atlasu
Kyvadlo času v bronzovém je jasu
Jsem ten jenž je čas v čase v němž to co je
moje je jeho jedno v jednom
co samo sebe pomlouvá to
Jsem nucen zavrhnout jedno nebo druhé nebo sám sebe
Obojí

Jsem jedinečný z věčné kukly věčný motýl
pátrající křídly po svých křtinách ve věčnosti
politých modrým olejem na jakési mystické cestě
kde nelze čichnout si k tomu k čemu nejde přirazit břicho
a nebýt ticho
zázračným způsobem
Dokonalost nemůže zemřít
protože tu není nikdo koho by milovala

Všechno je rozhodnuto
Křivé masožravé kosti okusují lišejník
Jsem vzájemná vazba rezolucí
Mysl je připravena k odjezdu
chytám se neviditelného stropu
všeho
mírím kamsi na stranu
jsem nedostižný sám sebou
demolován
vymrštěn do výšky
uvařen
sterilizovanými ohnivými keři
chtějí mi popsat
musí mi popsat
tajemná síla ve mně mimo mne jako by dávala svolení
a má možnost
Všechno má tu možnost
má to možnost ve mně
ve mně kterému schází jméno
ve mně který kouří svůj vlastní žaludek
Všechno je obráceno do sebe
tiché mocnosti křižují mým vědomím
můj had stojí nad všemi možnostmi
a je ukryt v celém světě
aby zmizel pro celý svět
Můj had je celý svět
pravý mistr
část vzdálenosti
slza vzdálenosti
slza klikatě sjíždějící po okně Věčna do zrcadla znovuzrození
Je to hrůza pokud to nepoznám
když to poznám jsme my hrůza v Já
Vyčlenění
v němž vzniká představa tvora
o 47 chromozomech
který u ničeho nepostojí
bez přítele bez milenky
nemá Zákona
má mě

jde pořád za mnou
pobíhá zmateně okolo mě
ve tmě
znásilní mě
umře se mnou jako smrt před branami logiky
u nohou elementárních zasvěcenců
usmrčen Kladivem

Co existuje mě nezachrání
ale víra ano
Beru ji do ruky
je to zdánlivě nemožné
cítím jak je nevyčerpatelná

Zatím nejsem její Virtuos
Virtuos je tam
a zde jsou ruce a větve a nohy rostlin a lidí
zde je připuštění k tělu ale nic víc
nic víc než zpětná vazba která potřebuje svůj životní prostor
hrozivě přelidněný fantazií
cihlou a panely a železem a smogozem
Ubohé bytosti tím chrání svůj strach před smrtí
před toto je tady
obrovský rentgenový svár Mozku
ohromný žár objímajících se soch milenců v dešti
zadržené vzduchoprázdno & zadřené čerpadlo zvědavosti
otřes půdy na kterou poprvé vstoupíme
tah únavy & tlak nevědomých bytostí hrnoucích se z podzemí
za obrysů nesmyslných situací
skřípající prkna podlahy
na které leží kovové postavy toužící po spojení

Jdu v rozkvetlé zahradě
k prvému člověku který na mě kývá
z pyramidy sebekázně veliké jako rotace souhvězdí
Ze strojku na holení vykukuje velbloud
Je to ve mně
všechno je ve mně
vděčím za to chemii
za svůj vznik vděčím chemii lásky
a padám do hluboké studně v hnědé barvě
k ošklivé larvě
Rozhořčený duch deště mě shodil pro svůj obřad
Prosebná procesí většinou hádanek
osvobozují tvar od břemena
Nechť jsou spoutáni ti kteří mají být spoutáni
nechť mé spoutání je mým odpoutáním
v němž význam toho Je
v němž význam není významem
ale obrovskou vzdáleností
svěrákem oceánů myšlení mazající neschopnost
děsivým skřípěním a sténáním Představ
Tento stav drtí mé kosti
rve mé vlasy
zasvěcuje mě své touze
Nepostačí vidět svoji cestu
hlas myšlenek dohání k epidemii
střelci se vydávají na pouť
prodané pravdy nalézají kupce
nehodlám už o ničem uvažovat
Chemie ve mně nepřestává vrtět ocasem
chci ven
chci se dopravit k své popravě
uvidím jak padá má hlava na cizí zem?
těžký kouř z krematoria kůže
chci obejmout tu cizí zem
zbytky dřevěného uhlí

po nichž kráčí olbředlí obři
deset dvacet sto světelných let vysocí
Nemohu přijmou své vysvětlení
nemohu přijmout žádné vysvětlení
Stupidní chemie je mým modelem
divoké postavy rozporů tančí po jej hlavě
její hlava je také mou hlavou
a ničí hlavou kterou čas proráží svým mrazem
Jsem sám na světě
co není možné
ptají se bohové
celý světlý vesmír celý tmavý vesmír řve teď
člověk nikdy
Má chemie ví o mé nedokonalosti
Kdy budu předhozen červům
kdy souhrn nových snových představ zničí mou chemii
Veliký Diktátor a já autorita sama pro sebe bouřící se proti Zákonu
Kontinenty mlčí
protože toto je černá mše svatá česnek hadí kořen všech magií
toto je středisko astrálního těla
Toto je prvopočátek srdce
žádné osobní břemeno
Je na mně světlo ve kterém mizí všechno zdání
chodby pokryté malbami
Mississippi sošek mozků
Indické býložravé kříže
hermetické úsměvy rostlin
vodnaté močovité oči
trubkovití lysí pavouci proroků
štěnice a blechy taroků
mystičtí komisaři a rezidenti slunce
pracovní síly drog
a jeden silný grog
většinou odhalují bludiště k absolutnu
zástupy žasnou
kdo z nás dokáže napodobit vesmír
Kdo je absolutní
musí zemřít
Má chemie svařená z ocelových kolejnic
srší oheň a mizí v nebesích
Ocitám se tváří v tvář neznámé slitině
tváří v tvář k mému já krácejícímu po fosforu

Klíč k fantazii nezadrží lidstvo
Opatřete oblohu svítilnami
mrtvoly padlých jsou znetvořeny ohněm
voda vře a neznámá semena klíčí ve vesmíru
těžké kovy nerozrazí smrtelník
Láska je nekonečné vakuum v miliardě
v němž se vyrábíme a nabízíme
v němž si zvykáme a odvykáme
a já jsem jeden v jednom a v milionu
zděšených obyvatel který něčemu vášnivě fandí

který datuje svůj důvod k existenci
již před svým narozením

Nikdo neví kdo jsem
je mi dáno hrát si na člověka
jako člověk budu zničen
Vím o lidech kteří nejsou lidmi
a naprostá láska
na tichu hvězd
válcuje vesmír v smrtelných křečích
v okamžiku dokončení

Metachemická končina

Za devaterými očními pohledy
Do re mi fa sol la si do
Za devaterými autobusovými zastávkami
Do re mi fa sol la si do
Za devaterými denaturovanými sudy
Do re mi fa sol la si do
kde jsou uranové doly
Do re mi fa sol la si do
za devaterými žaludečními vředy
& ztvrdlými játry & slepýma očima
Do re mi fa sol la si do
jako Brno
zelená je barva kůže
na tvářích už člověk nemá růže
z čeho vznikla kůže
Toluen volně proudí zaprášenými skleněnými rourami
Nesmíš už být zmítán touhami
Kronos byl vržen do Tartaru
myslíš že ho krađu?
Vesmír je v impozantním varu
a volně proudí do pátého patra
Ách jak mistra z něho bolí játra
noční můře po podlaze šátrá
Náš organismus není umělý
to už před školou jsme věděli
s rukama za zády jsme v mateřské školce seděli
Je to fór!
Ungarovy cvičené krysy studují folklor
nad zaprášenou krajinou krouží sokol
Proč nevyhodit do vzduchu
transfuzí otlou ropuchu?
Juchuchu Juchuchu
Máme čtyři krevní skupiny
a z prdele jdou plyny
do re mi fa sola si do
Z umělého másla a rybího tuku

Obsah

Dva somráci ze Spolany.....	1
Na sídlišti v Neratovicích	3
Kaučuk Kralupy	4
Laborantka.....	5
Chemická svatba	6
Metachemická končina.....	13

Tento soubor je volně k užití pro osobní a studijní účely. Komerční šíření zakázáno. Další texty z pozůstalosti Milana Kocha a ediční poznámku naleznete na stránkách Libri Prohibiti www.libpro.cz. Pokud jste v těchto textech objevili nějakou chybu, prosíme, obraťte se na editora e-mailem ondra.hornik@gmail.com.

Tento výstup vznikl v rámci zastřešujícího projektu »Paměť jazyka, svědectví literatury: analýzy literárního a lingvistického prostoru napříč žánry a kontexty«, projektu »Příprava vydání díla Milana Kocha« řešeného na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy z prostředků Specifického vysokoškolského výzkumu na rok 2016.

© Milan Koch, 2016

© Bc. Ondřej Horník, student Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, 2016